

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

MAANDAG 22 MAART 1886

Hijkersmilde, 18 Maart. Gisteravond werd de heer *J. Eikema*, directeur der hier bestaande zangvereniging, aangenaam verrast. Onder eene gepaste toespraak werd hem door den heer *A. Manak*, namens de leden, eene prachtige pendule aangeboden, als blijk van ingenomenheid met zijne uitstekende leiding.

Smilde, Gisteren zakte hier met eene slede met turf door het ijs in de hoofdvaart. De man geraakte onder zijne slede en was ongetwijfeld omgekomen, indien hem niet tijdig hulp was geboden door den heer *L.O. Vrij*, die, ten koste van een nat pak en met veel moeite, den drenkeling wist te redden.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DINSDAG 23 MAART 1886

Smilde, 21 Maart. Gisterenavond hield de vereeniging "Vooruitgang" alhier eene openbare vergadering onder presidium van haren voorzitter, den heer *H.H. Rebenscheidt*.

Nadat de voorzitter de vergadering had geopend en de notulen gelezen en goedgekeurd waren, vroeg en bekwam de heer *M.A. Hoogerbrugge* het woord en sprak het volgende:

Hij moest beginnen het bestuur dank te zeggen, dat het in deze vergadering de deuren had geopend voor alle kiesgerechtigden en daardoor ieder in de gelegenheid had gesteld, zijn overtuiging hier uit te spreken, en dat hij tot dat einde den voorzitter om het woord vroeg, nadat hij eerst op een abus in een bericht uit Smilde gewezen had, waar in stond, dat zijn persoon deze vergadering zoude leiden, hetgeen zijn moest, dat hij een woord van inleiding tot deze vergadering zoude spreken.

De spreker begon met te zeggen, dat het reglement zweeg, of de eens gestelde candidaat of candidaten, in herstemming komende, als candidaat of candidaten door de vereeniging moesten geproclameerd worden.

Naar zijn overtuiging bestond er naast het reglement eene zedelijke wet, die in ons leeft en spreekt, en indien hij die raadpleegde, dan oordeelde hij, indien er geene gegronde bezwaren waren ingekomen, dat dan de eenmaal gestelde candidaat of candidaten door de vereeniging moesten worden gehandhaafd. Hij gaf het bestuur in overweging dat punt eerst aan de beslissing der vergadering te onderwerpen.

En nu wenschte spreker de vraag te beantwoorden, wat te doen, nu de liberale kiezers in dit district zich in twee gelijke helften hadden verdeeld?

Naar aanleiding van het door hem reeds gesprokene, en van alle gegevens, die in de dagen van den kiesstrijd, voor de candidatuur waren aangegeven, kon en mocht hij niet anders dan adviseeren: blijft bij uwe eenmaal gedane keuze en houdt mr. *P.J.G. van Diggelen* voor uw man.

Het lag niet in sprekers bedoeling, om de gegevens van aanbeveling van bovengenoemde candidaat te ontvouwen, dit had hij in de vorige vergadering gedaan, er waren van de voorstanders die de tegen-candidatuur niet bestreden, maar hij wenschte te overwegen of de bezwaren, die men tegen den heer *van Diggelen* inbracht, gegrond waren. Twee werden luide uitgesproken en de derde meer fluisterend.

De eerste was: dat de candidaat niet uit Drentsch bloed was. Dat speet spreker ook, niet omdat hij dat voor Drentsche belangen direct beter achtte, maar omdat dan Drenthe een gegeven meer had, waarop hij recht had te bogen, doch dit was een feit, dat buiten het bereik van den candidaat lag en hem dus niet toegerekend mocht worden.

Maar tot overmaat van smarte (zoo redeneerde men) "het was een Overijselaar," en Overijsel droeg haar zuster geen goed hart toe. Spreker toonde aan, dat daar veel over gesproken was, doch weinig van werd bewezen. Het lag niet in zijne bedoeling om Drentsche belangen onvoorwaardelijk aan Overijsel over te geven, integendeel, doch hij achtte het geen goed gekozen middelen, om door wantrouwen op te wekken, verwijderingen in het leven te roepen, en verwijten te doen. Men moest het Overijschelse zusterhart op de rechte plaats brengen. Door vertrouwen te geven, wekt men vertrouwen; door liefde te bewijzen, wekt men tot wederliefde op.

Ja, zoo hoorde spreker zich toefluisteren, maar de geschiedenis van het Zwolsche diep, daaraan is de naam van *van Diggelen* maar al te veel verwant.

Wil men weer eene nieuwe paradijsgeschiedenis in het leven roepen, nl. de misslagen der ouders in erfzonde aan het kind toe te rekenen.

Naar het oordeel van den spreker riekt zulk eene rede niet veel naar liberaliteit en billijkheid.

-vervolg op blad 1886f1